

Gömöri Gézáné Sírkoállítása

Szegény első feleségem meghalt 1978-ban. Ez a kép két év múlva készült, akkor állítottunk neki sírkövet a Farkasréti temetőben. Én jobboldalt állok, előttem a kisunokám. A bal szélén ül a nővérem, mellette a férje áll. Az első feleségemmel még a háború előtt jegyeztük el egymást. Bács Zsuzsannának hívták. A nővérem tanította zongorázni. És én kísértem mindig haza, mert félt a kutyáktól. A feleségem a háború előtt a Chinoinban, a gyógyszergyárban volt tisztviselő. 1944-ben Ausztriába vitték, de ő előbb hazajött, már 1945 júniusában itthon volt. 1946 februárjában volt az esküvőnk. A házasságkötésünk polgári és egyházi is volt. Az az igazság, hogy azért esküdtünk templomban is, mert akkor volt egy olyan, hogy aki templomban esküszik, az kap nem tudom, mennyi pénzt, támogatást a Jointtól az esküvőre. Akkor megesküdtünk a templomba, és kaptunk valamennyi pénzt. Csórók voltunk, és kellett a pénz. A Papp József téren laktunk először Újpesten, aztán átkerültünk a Frankel Leó utcába. A Duna-partra néző, kétszobás lakás volt. A háború után az első feleségemmel nem éltünk vallásos életet, nem jártunk templomba, nem volt se szombat, se szédereste. Illetve Jom Kipur nálam mindig volt, de csak délig: például a Gázműveknél nekem mindig behozták reggel a feketekávé, és mikor kimentek, és kiöntöttem.